

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem ve věci

žalobců : a) **T. N. P.**
st. přísl.: Vietnamská socialistická republika

b) nezl. **D. K.**
st. přísl.: Vietnamská socialistická republika

oba zastoupeni obecným zmocněncem Ing. T. K. T.

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky,**
Odbor azylové a migrační politiky
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2021, č. j. OAM-288/ZA-ZA11-HA13-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci se včas podanou žalobou domáhali soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla jejich žádost o udělení mezinárodní ochrany posouzena jako nepřipustná dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „zákon o azylu“). Žalobu odůvodnili následujícím způsobem.
2. V žalobě líčí svůj důvod přicestování do České republiky, když žalobkyně ad a) (dále jen „žalobkyně“) odjela do ČR za svým manželem, který zde pracoval, jejich vztah zachránit, jelikož žalobkyně a její manžel byli z rodin s rozdílnou názorovou filozofií, jelikož rodina žalobkyně je součástí frakce komunistické strany a rodina jejího manžela jsou křesťané. Z tohoto důvodu chtěli obnovit jejich vztah ve svobodné zemi, tedy v ČR. Po příjezdu žalobkyně do ČR však její bývalý manžel zmizel neznámo kam, tudíž musela žalobkyně pracovat, aby uživila sebe, rodiče a další 2 děti ve Vietnamu. Při svém pobytu ČR poznala p. V. K., nar. X., z jejichž vážného vztahu vzniklo dítě, které ale bohužel nemá právní dokumenty ani ČR ani Vietnamu, o což se ale žalobkyně snažila u Ministerstva vnitra, Obor obecné správy, Oddělení státního občanství a matrik, nicméně bezúspěšně. Žalobkyně se obává návratu do Vietnamu, jelikož by se do Vietnamu vrátila s dítětem, které má jméno po svém otci pocházejícím z kapitalistické země. Je přesvědčena, že by jí nepotkalo nic dobrého, z důvodu zvláštního zacházení s členy komunistické strany a jejich rodinnými příslušníky ze strany administrativních agentur Vietnamské socialistické republiky. Žalobkyně považuje žalované rozhodnutí za neprůkazné, založené pouze na konspiračních teoriích bez konkrétních důkazů. Žalobkyně je v ČR svobodná matka a potřebuje udělit mezinárodní ochranu a sponzorství.
3. Na základě výše uvedeného žalobci navrhli, aby zdejší soud žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
4. Žalovaný ve svém vyjádření setrval na svých právních i skutkových závěrech, odkázal na odůvodnění žalovaného rozhodnutí a navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
5. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen jako „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
6. Předně je třeba připomenout, že žalobci se na zdejší soud obrátili již žalobou ze dne 19. 10. 2020, ve které se domáhali soudního přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2020, č. j. OAM-306/ZA-ZA11-HA13-2020, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobkyni a jejímu synovi mezinárodní ochrana podle §§ 12, 13, 14, 14a a 14b zákona o azylu neuděluje. Tuto žalobu zdejší soud svým rozhodnutím ze dne 30. 11. 2020, č. j. 52 Az 3/2020 – 32, zamítl. Kasační stížnost žalobkyně Nejvyšší správní soud svým rozhodnutím ze dne 10. 3. 2021, č. j. 6 Azs 392/2020 – 37, odmítl pro nepřijatelnost. Žalobci tak následně dne 30. 4. 2021 podali u žalovaného v pořadí již druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný tuto žádost žalobkyně posoudil jako nepřipustnou dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, jelikož dle žalovaného se neobjevily a žalobci ani ve své opakované žádosti neuvedli nové skutečnosti nebo zjištění v souladu s § 11a odst. 1 zákona o azylu. Proti tomuto rozhodnutí následně podali žalobci již výše popsanou žalobu.
7. Vzhledem k výše popsanému skutkovému stavu a historii azylového řízení s žalobkyní a jejím synem bylo úkolem zdejšího soudu posoudit, zda žalovaný správným způsobem

posoudil opakovanou žádost žalobců u o udělení mezinárodní ochrany, tudíž zda byly splněny podmínky pro aplikaci § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Krajský soud tak přezkoumal žalované rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

8. Dle § 11a odst. 1 zákona o azylu podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
9. Dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
10. Krajský soud má za prokázané a mezi stranami ani není sporné, že ve zde projednávané věci se jedná o již v pořadí druhou žádost žalobkyně a jejího syna o mezinárodní ochranu. Pro její přípustnost tak bylo na žalobcích, aby ve své žádosti uvedli nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jejího vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by žalobci mohli být vystaveni pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že jim hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Ze správního spisu však vyplývá, že žalobci ve své žádosti uvedli naprosto totožné důvody pro udělení mezinárodní ochrany, jako uvedli pro předchozí pravomocně skončené řízení. Tato skutečnost vyplývá již samotných údajů poskytnutých žalobci k žádosti o mezinárodní ochranu (č. l. 13 -15 správního spisu), ve kterém uvedli, že *„[n]aší žádosti o mezinárodní ochranu si chceme zlegalizovat pobyt v ČR. Od naší první žádosti se nic nezměnilo, chceme zůstat v ČR. Jiné důvody nejsou.“* Žalobkyně následně v žalobě opětovně uvádí jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany obavu z návratu do Vietnamu, jelikož by se vrátila s dítětem, jehož otec pochází z kapitalistické země, žalobkyně se v souvislosti s tím obává „heterogenity“ společnosti a zvláštního zacházení s členy komunistické strany a jejich rodinnými příslušníky ze strany administrativních agentur Vietnamské socialistické republiky, což jsou shodné důvody s důvody z předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, které skončilo pravomocným rozhodnutím ze dne 11. 9. 2020, č. j. OAM-306/ZA-ZA11-HA13-2020.
11. O skutečnosti, že se jedná o totožné důvody pro udělení mezinárodní ochrany, svědčí i žaloba podaná ve zde projednávané věci, jak již soud podotkl výše, jelikož ta je svou žalobní argumentací také shodná s žalobou žalobců ze dne 19. 10. 2020, kterou posuzoval i Nejvyšší správní soud (viz výše). Žalobci navíc ve zde projednávaném případě v žalobě ani netvrdí, že v nově podané žádosti uvedli nové skutečnosti či zjištění, čímž by splnili podmínku přípustnosti opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, žalobci pouze opakovaně trvají na tom, že jimi uvedené důvody jsou důvody pro udělení mezinárodní ochrany. V takovéto situaci však nemohla být žaloba úspěšná.
12. Krajský soud tak přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, posoudil zákonnost aplikace § 10a písm. e) zákona o azylu ze strany žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

13. Protože byla žaloba nedůvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
14. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšní žalobci neměli právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 1. února 2022

JUDr. Jan Dvořák v. r.
samosoudce